

Sv. Dezider, biskup a mučeník



16. mája 2021 ✙ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Svätý Dezider narodil sa roku 556 neďaleko mesta Autun v Burgundsku rodičom zo zámožného rodu. Títo sa starali, aby ho od útlej mladosti dobre vychovávali. Keď zbadali, že má dobré vlohy, poslali ho do mesta Vienne,

kde pod správou samého biskupa Numacia školy prekvitali. Desider sa tu vyznačoval výbornými pokrokmi vo vedách, ale i ušľachtilým životom. Mimo školských kníh čítaval usilovne sv. Písmo a spisy sv. otcov; i nadobudol hlboké znalosti v článkoch viery. Každý, kto ho poznal, nahováral ho, aby si vyvolil kňazský stav.

I oddal sa vedám bohosloveckým s celou myslou a srdcom. Sv. biskup Verus vysvätil ho za diakona a vymenoval za učiteľa na biskupských školách. Ako učiteľ pôsobil veľmi spásonosne. Jeho vzdelanosť, nábožnosť a mravnosť obdivoval a chválil každý tak, že bol nazývaný vzorom kňazstva. Vychoval mnohých vynikajúcich mužov.

Roku 594 zomrel biskup Verus a Dezider bol jednohlasne od duchovenstva a veriacich za jeho nástupcu vyvolený. S apoštolskou horlivosťou spravoval svoje biskupstvo, vzbudzoval bohumilého ducha v srdciach svojho kňazstva, s najväčšou starosťou držal stráž ako dobrý pastier nad svojím stádom, hlásal mu učenie Ježiša Krista, posilňoval ho svojím príkladom v cnosti. Chudobe bol láskavým otcom. V presvedčení, že krásnymi vedami napravia sa zdivočené mravy a že týmže vychovávaná mládež bude náchylná k viere a bohabojnosti, podporoval tieto vedy všemožne; áno, sám učil na biskupských školách v meste Vienne latinskú reč a spisbu.

Našli sa niektorí medzi susednými biskupmi, ktorým nebol Dezider pre svoje prísne mravy po vôli a ktorí mu závideli všeobecnú úctu, akú požíval; i obžalovali ho nespravodlivo u pápeža Gregora Veľkého, že veriacim popri Bohu i o Jupiterovi a o iných rímskych pohanských bohoch rozpráva a svoju dôstojnosť zľahčuje. Pápež vyšetril vec a presvedčil sa o protívnom; i pochválil Dezidera za jeho horlivosť a usilovnosť.

Áno, keď Gregor vyslal do Anglicka misionárov, zveril ich Deziderovi, aby ich riadil a spravoval; ba i vo Francúzsku vzniknuté cirkevné neporiadky jeho radou a múdrosťou podporované priviedol pápež opäť do poriadku.

Ale väčšie protivenstvá mal zakúsiť horlivý Dezider od zlopovestnej Brunhildy, matky kráľa Childeberta, ktorá vlastne v Burgundsku panovala. O nej hovoria dejepisci, že so svojím vnukom Merovechom v hriešnom obcovaní žila. Ona panovala miesto syna a dopúšťala sa tých najväčších nespravodlivostí a ukrutností. Nábožný biskup s apoštolskou smelosťou karhal jej verejný život.

Preto zlostná žena myslela na pomstu proti Deziderovi. Povolala do mesta Chalon-sur-Saône tých neprajných biskupov svätému mužovi, ktorí ho už predtým očiernili u pápeža. Títo, zhromaždení na

cirkevnom sneme, pozbavili Dezidera biskupskej hodnosti a nemravná Brunhilda ho roku 603 odsúdila do vyhnanstva na ostrov Levis.

Sv. biskup Dezider znášal túto nespravodlivosť s kresťanskou trpezlivosťou. I tu horlivo hlásal sv. Evanjelium surovým a zanedbaným obyvateľom ostrova za štyri roky s takým úspechom, že sa stali horlivými kresťanmi. Keď po smrti Childebertovej jeho syn Theodorich prevzal kráľovské panovanie, bol Dezider povolaný naspäť do Vienne na svoj biskupský stolec. Veľká bola radosť veriacich, keď sa ich milovaný pastier medzi nich navrátil. Všetci mu išli oproti a vítali ho so slzami v očiach.

Brunhilda, táto druhá Herodias, pukala zlosťou nad tou všeobecnou úctou, akú biskup Dezider požíval. I nahovorila niektorých vysokých kráľovských úradníkov, aby sv. muža ohovárali a všeliako sužovali. Kráľ Theodorich však miloval a ctil sv. biskupa. Chcel sa oženiť, ale jeho stará matka Brunhilda bránila tomu, lebo sa obávala, že keď sa vnuk ožení, jeho pani sa bude miešať do panovníckych záležitostí a ona nebude viac panovať.

Theodorich sa chcel poradiť s biskupom Deziderom, ktorú kňažnú (princeznú) si má vziať za manželku. Poslal preňho do Vienny poslov, aby prišiel do jeho sídelného mesta, že s ním má o vážnych veciach pojednávať. Keď biskup ku kráľovi prišiel, odpovedal mu na predloženú otázku slovami sv. Pavla: *«Každý muž nech má svoju ženu, a každá žena svojho muža.»* A: *«Boh zatratí cudzoložníkov, a znivočí hanobiteľov svojho chrámu.»*

Brunhildin zámer bol tými slovami prekazený a ona pred celým dvorom zahanbená. I rozhodla sa, že musí Dezidera zahubiť. Najala troch zločincov, a títo napadli sv. biskupa pri dedine neďaleko Lyonu, keď sa domov navracal. Keď poznal ich úmysel, padol na kolená a odovzdal dušu svoju Bohu. Jeden z vrahov hodil mu do hlavy skalú, a keď omámený klesol k zemi, priskočil druhý a roztrepal mu kyjakom hlavu. Toto stalo sa pri dedine Sv. Didier 23. mája roku 612.

Svätý mučeník bol v dedine pochovaný, ktorá dosiaľ jeho meno nosí. Roku 620 dal sv. biskup Cheriús preniesť jeho pozostatky do mesta Vienne a v chráme sv. Petra a Pavla pochovať, kde sa až po dnes nachádzajú. Nezadlho potrestal Boh v ohavnostiach zošedivelú Brunhildu. Rozhorčený ľud ju vydal do rúk jej nepriateľa, kráľa Chlotara II. Tento dal ju hrozne mučiť a na chvost bujnému koňovi priviazať, ktorý jej telo v divom behu po skalách roztrepal. Sv. Dezider je vyobrazovaný v biskupskom rúchu s kyjakom v ruke.

Poučenie

Sv. biskup Dezider bol neohrozeným sluhom Pána. Nič ho nemýlilo v plnení jeho povinností. A nič ho nepodporovalo v boji proti zlosti sveta viac, ako myšlienka o nesmrteľnosti jeho duše.

Myšlienka táto udusila každú inú a naučila ho zabudnúť na svoju dôstojnosť i majetok. Keby si sa i ty, kresťan, zapodieval tou myšlienkou, že tvoja duša je nesmrteľná, činil by si viac pre spasenie svojej duše, než činíš. Rozmýšľaj často: Boh stvoril svet i všetko, čo je v ňom, a tento Boh je nekonečne spravodlivý; On teda musí cnosť odmeniť a nepravosť trestať. No často je bohaprázdny človek na svete šťastlivý a cnostný prenasledovaný. Musí teda byť aj druhý svet, a Boh musí v druhom živote dobrým odplatiť a hriešnikov trestať, ináč by nebol spravodlivým. A preto: čo utratí človek, keď ho bezbožníci prenasledujú a ohovárajú? Boh nespravodlivosť a nepravosť potresce, nepriateľov zahanbí a spravodlivého človeka ospravedlní. Ďalej poznal Dezider, že nič nemôže ľudské srdce na tomto svete uspokojiť, jedine Boh. Čím viac má človek

majetku, hodností, radovánok, tým viac žiada. Ani duch ľudský sa neuspokojí svojimi znalosťami: človek čím viac pozná, tým viac chce poznať. Len Boh naplňa a uspokojuje srdce i rozum náš. Kresťan, hľad' Boha a Jeho vôľu poznať, a budeš časne i večne spokojný!

Modlitba

Daruj nám, ó Bože, na príhovor sv. Dezidera, biskupa a mučeníka svojho, milosť, aby sme povolaniu svojmu nezmeniteľnou vernosťou tak žili, žeby všetky naše činy Tebe sa ľúbili. Skrze Ježiša Krista, Syna Tvojho, Pána nášho. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/svaty-dezider-z-vienne-biskup-a-mucenik/>